

Er zijn tal van apparaten en media waarmee we onze vrijheid behouden. We kunnen ervoor kiezen om te leven zonder digitale handboeien. We kunnen media kopen die we voor altijd kunnen gebruiken, in elk formaat van onze keuze. Met een beetje onderzoek kunnen we kiezen voor apparaten die ons niet opsluiten.

Op politiek niveau moeten we beslissen of we het auteursrechtstelsel alleen de uitgeverij mag dienen of ook de samenleving als geheel en toekomstige generaties. In plaats van het voorkomen van digitale reproducties moeten we bedrijfsmodellen die onze fundamentele rechten op vrijheid en privacy ondersteunen. We moeten een auteursrechtstelsel bouwen dat iedereen ten goede komt, niet alleen beperkte zakelijke belangen.

Het afschaffen van bepalingen die beperkingen opleggen aan burgers bij het gebruik van legaal aangeschafte inhoud is een belangrijke eerste stap.

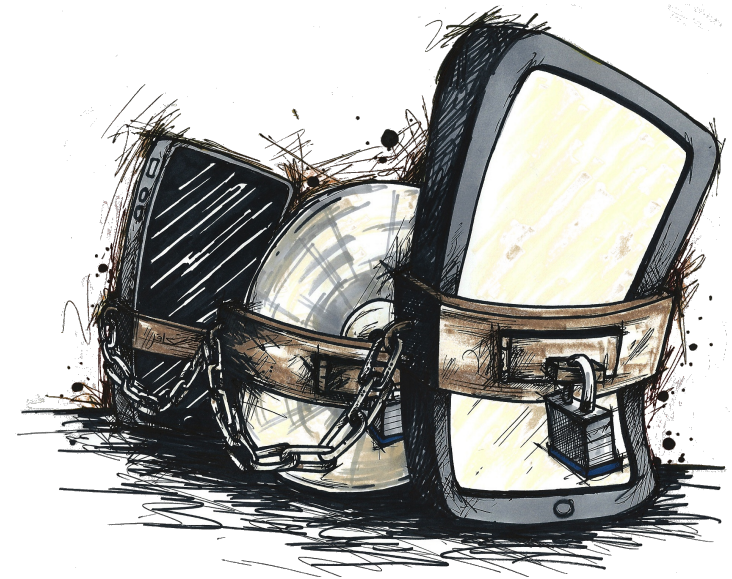
Meer informatie over DRM en over vrijheid in een digitale wereld:

- Defective by design
<http://defectivebydesign.org>
- drm.info
<http://drm.info>
- Wikipedia
http://en.wikipedia.org/wiki/Digital_rights_management
- EDRI
<http://edri.org/search/DRM>

DRM

De vreemde gebroken wereld van
Digitaal Beperkingen Beheer

<https://fsfe.org>

<https://digitalegesellschaft.de>

Free Software Foundation Europe e.V.
Schönhauser Allee 6/7, 10119 Berlin
office@fsfe.org

V.i.S.d.P. Matthias Kirschner
Digitale Gesellschaft e.V.
Sophienstraße 5, 10178 Berlin

Deze tekst is geschreven door werknemers en vrijwilligers van de Free Software Foundation Europe (FSFE) en het European Digital Rights Initiative (EDRI).

De Free Software Foundation Europe is een organisatie zonder winstoogmerk die is toegewijd aan het promoten van Vrije Software en werkt aan het bouwen van een vrije digitale samenleving.

De Digitale Gesellschaft e.V. is een in Duitsland geregistreerde vereniging die zich inzet voor burgerrechten en consumentenbescherming op het gebied van internetbeleid.

Dit document is verspreid onder een Creative Commons-licentie [CC BY-SA 4.0]

Illustratie op de voorzijde: CC BY-SA 3.0

Illustratie "gevaarendriehoek": CC BY-SA 2.5
AfredoDanielRezinovsky

Wilt u uw legaal gekochte films op verschillende apparaten bekijken? Wilt u een backup maken van uw DVD's? Of wilt u uw e-books converteren naar verschillende formaten?

Digitaal Beperkingen Beheer-systemen leggen beperkingen op aan uw recht om al deze dingen te doen. Uw films of e-books zouden zelfs geheel kunnen stoppen met werken als de verkoper failliet gaat of een bepaald DRM-systeem niet langer beheert.

WAT IS DRM?

Digital Restrictions Management [DRM] is iedere vorm van technologie die is ingebouwd in een elektronische product of dienst met als doel het beperken van zijn gebruiksmogelijkheden na aankoop. Het is ontworpen om te voorkomen dat klanten gebruik maken van digitale technologie op een manier die niet overeenkomt met de zakelijke agenda van een contentprovider of apparatenfabrikant.

Deze technologie beperkt individuen vaak in het doen van dingen die volkomen legaal zijn: we zijn dus mogelijk niet in staat om een mix samen te stellen van muziekbestanden die we legaal gekocht hebben of om een e-boek aan een vriend uit te lenen. Zelfs back-ups kunnen beperkt zijn. Beheer van beperkingen in de technologie verwijdert fundamentele rechten en vrijheden in de digitale wereld.

Alle DRM-systemen hebben één ding gemeen: ze geven bedrijven controle over zaken die waar wij, de eigenaren, de controle over moeten hebben. Bedrijven bepalen bijvoorbeeld hoe vaak we de films kunnen afspelen waar we voor betaald hebben en welk soort bestanden we kunnen lezen op onze e-book lezer.

Zelfs als we een manier vinden om DRM te omzeilen en ons te bevrijden van deze beperkingen dan maakt het Europese auteursrecht dit in de richtlijn over de informatiemaatschappij illegaal. Deze richtlijn en soortgelijke wetten dragen bij tot het behoud van de verouderde bedrijfsmodellen van uitgevers (van nieuws, literatuur, muziek, film en andere informatie), bijvoorbeeld door het beperken van het recht op het maken van kopieën voor privé-gebruik, in een wereld waar vrijwel iedereen over meerdere media-apparaten beschikt.

Elektronische goederen zijn daarom vaak gebrekkig gebouwd: het gebruik van de volledige mogelijkheden van de technologie is verboden. Gebruik dat voor de technologische vooruitgang in het geheel niet controversieel was bood bedrijven de mogelijkheid om ze te verbieden.

DIGITALE BEPERKINGEN OF BURGERRECHTEN?

Er kunnen verschillende DRM-systemen op de markt zijn. Ze zijn niet compatibel met elkaar, waardoor het voor burgers nog moeilijker wordt om legaal gekochte inhoud te gebruiken. Als we films van Apple kopen, moeten we Apple software gebruiken om onze collectie te bekijken en zijn we niet langer vrij om concurrerende producten en diensten te kiezen. Dit verzwakt de concurrentie en beperkt de innovatie.

Mensen met een handicap worden vaak uitgesloten van mediagebruik omdat DRM voorkomt dat ze materiaal kunnen converteren naar formaten die ze ondanks hun handicap kunnen gebruiken. Zo protesteerden uitgevers van boeken tegen het vermogen van de e-boeklezer van Amazon om tekst elektronisch om te zetten in spraak. Amazon heeft zich naar de wil van de uitgevers gebogen en heeft de tekst-naar-spraak functie voor veel boeken gedeactiveerd, wat betekent dat blinde mensen gewoonweg niet in staat zullen zijn om die boeken te lezen.

Digitaal Beperkingen Beheer verandert ook de manier waarop wet- en regelgeving wordt toegepast: Het gebruik maken van uitzonderingen die de auteursrechtwetgeving toestaat, wordt onmogelijk gemaakt omdat DRM-systemen inflexibel zijn. Het is bijvoorbeeld legaal om auteursrechtelijk beschermd materiaal te citeren; DRM-systemen beperken elke vorm van kopie, ook de kopieën die bedoeld zijn om te worden gebruikt als citaten. Dit betekent dat we elk woord handmatig moeten typen en we verliezen de voordelen die een digitale kopie normaal gesproken zou hebben.

DIGITAAL ERFGOED VERLIEZEN

Onze oudste schriftelijke bronnen dateren van honderden of zelfs duizenden jaren geleden. Maar digitale bestanden zijn geschreven op vergankelijk materiaal, zoals cd's of flashgeheugen. Deze apparaten zijn vaak al na een paar jaar versleten. Als DRM-systemen onze hedendaagse cultuur (of het nu om boeken, muziek of films gaat) vastketenen aan die apparaten en media dan zullen ze verloren gaan met het medium waarop ze zijn opgeslagen.

Hoewel vastgeketende cultuur al een groot probleem is voor privé-gebruik is het een veel groter probleem voor bibliotheken, archieven, musea en andere instellingen. Zij bewaren en verspreiden onze bestanden, die steeds meer digitaal worden en zij moeten in staat zijn om inhoud te kopiëren. Bovendien gaan DRM-systemen slechts zo lang mee als de bedrijven die ze verkopen. Wanneer een DRM-systeem verdwijnt dan blijft de inhoud voor altijd vergrendeld. voor altijd.

Terwijl bibliotheken en archieven ooit onze culturele kennis eeuwenlang bewaarden zijn ze nu gedwongen om aanzienlijke sommen publiek uit te geven aan materiaal dat over enkele jaren onleesbaar zal worden: een schat aan culturele, historische en educatieve bronnen zullen verloren gaan. Toekomstige onderzoekers zouden zich kunnen afvragen waarom de huidige samenleving haar eigen cultuur van zichzelf had afgesloten.

DE SPION IN UW ZAK

DRM biedt apparatenbouwers, softwarebedrijven en uitgevers toegang tot onze apparaten. Die bedrijven beslissen hoe we digitale inhoud gebruiken en zij ontvangen de toestemming van hun klanten om hen te bespioneren door middel van "graag of niet"-voorwaarden en bepalingen. Die voorwaarden en bepalingen zijn vaak zeer lang en zijn ontworpen om niet te worden begrepen door gewone burgers, dus veel mensen lezen ze nooit, maar zelfs als ze het wel begrijpen en het er mee eens zijn dan is het gewoonlijk moeilijk om op dat moment een artikel te retourneren.

In 2009 is Amazon bij e-book lezers van haar klanten elektronisch binnengedrongen om boeken te verwijderen die ze per ongeluk hadden verkocht. Onder de verwijderde boeken bevond zich George Orwell's "1984", een boek over een dystopische wereld met daarin een apparaat met de naam 'geheugengat', waarin de overheid ongeoorloofd materiaal voor altijd doet verdwijnen. Amazon beloofde later om niet meer te verwijderen tenzij ze door een regering zouden worden gedwongen. De ironie van die situatie had nauwelijks duidelijker kunnen zijn.

Verkopers kunnen bijhouden naar welke muziek we luisteren en welke boeken we lezen. We hebben geen controle over waar deze informatie naartoe gaat zodra deze onze apparaten verlaat.

CREATIVITEIT ONTKETEND

Vandaag de dag hebben we toegang tot een ongeëvenaarde hoeveelheid kennis in digitale vorm. De kennis die we door de generaties heen hebben verzameld en verbeterd is ons cultureel erfgoed. Projecten zonder beperkingen zoals Wikipedia en Vrije Software zijn toonaangevend op vele gebieden: zij bewijzen wat we kunnen bereiken wanneer we kennis vrijmaken.

DRM is een poging om een uitstervend bedrijfsmodel in stand te houden en om concurrentie te beperken. Bedrijven proberen moderne technologie te baseren op oude systemen waarin bedrijven alle inhoud controleerden. Dit zou vele voordelen van moderne technologie tenietdoen.

Ook de wetgeving op het gebied van het auteursrecht is er niet helemaal in geslaagd om bij te blijven. Uitgevers en burgers roepen met verschillende intenties op tot hervorming van het auteursrecht. We moeten een besluit nemen: zouden we een aan de belangen van een kleine maar luide groep bedrijven tegemoet moeten komen? Zouden we bedrijven in staat moeten stellen om te bepalen waar de grenzen liggen voor ons delen van kennis en cultuur of zijn de morele en sociale gevolgen van beperkende juridische barrières te serieus om te negeren?